

gedurende die dag en constant gierde het refrein van die song door mijn hoofd. Het was om gek van te worden!

Dat geloof ik best, maar laten we het even hebben over je harpwerk. Ik vind dat jij op korte tijd toch een enorme weg heb afgelegd op dit instrument.

Dat is ook zo... Mijn eerste harmonica-ervaring dateert van 1995. Ik was samen met Uto, een collega student burgerlijk ingenieur, bij hem thuis aan het studeren. Uto had een mondharmonica en hij was bereid om mij die eventjes te lenen. Ik kan je niet vertellen wat een geweldig mooie en onvergetelijke ervaring dat was. Ik was meteen verknocht aan het instrument en probeerde via zelfstudie het ding onder de knie te krijgen. Ik bestudeerde de stijlen van Jerry Portnoy, Charlie Musselwhite, Gary Smith en Mark Hummel. Maar

Natuurlijk! Big George Jackson heeft dan volgens mij wel de sterkste invloed op mij gehad, maar je mag ook mensen als Marvin Gaye, Ray Charles, Stevie Wonder, B.B. King, Muddy Waters en zelfs Barry White niet over het hoofd zien. De reden waarom al die mensen een blijvende invloed hebben is het feit dat zij met hart en

"What A Fool Believes' van The Doobie Brothers was voor mij de eerste impressie van wat blues hoorde te zijn."

Een 3-jarige Big Chico (foto: archieven Big Chico)

vlnr. Johnny Rover, Paul Fasulo en Big Chico (foto: archieven Big Chico)

Kirk Fletcher (links) en Big Chico (foto: archieven Big Chico)

al vlug ontdekte ik dat de beste voorbeelden toch te vinden waren bij de oude meesters van de traditionele bluesharp. Ik probeerde solo's na te spelen van Little Walter, Sonny Boy Williamson II, Big Walter Horton, James Cotton, Jr. Wells en George 'Harmonica' Smith. Later kwam dan de volgende generatie met kleppers als Rod Piazza, William Clarke, Mark Hummel en Kim Wilson. Als ik zo nadenk, ben ik wel van mening dat Big George Jackson mij het sterkst heeft beïnvloed, zowel op harmonica als op gebied van zingen. Ik heb drie bands gehad. De eerste speelde rock, soul, pop en een beetje blues. De tweede speelde blues en jumpblues en de derde, en tevens mijn huidige, The Big Chico Blues Band, speelt traditionele blues, West Coast-swing en soul. Momenteel probeer ik ook te leren gitaarspelen, studeer ik harmonie en tracht ik ook mijn improvisatietalent aan te scherpen. Inderdaad, zoals je zelf aangaf, heb ik toch reeds een hele weg afgelegd... (meerdere smiley's, nvdv.)

Je hebt nu al verteld wie jouw leermeesters op de harmonica waren, maar ik kan me indenken dat naast Big George Jackson, zoals je zei, er toch nog zangers waren die een enorme indruk op jou maakten, niet?

ziel zingen. Zet dit maar in je tekst! Maar nu ik de reden noem waarom bepaalde zangers een blijvende invloed op mij hebben, vind ik dat ik de kwaliteiten van de harmonicaspelers toch ook moet vermelden. Mag dit?

Natuurlijk, wij hebben niets liever. We willen trouwens graag jouw mening hierover horen... Well, here we go!

- De grote Little Walter: hij had de beste en meest creatieve songs. Een geweldige frasering, toon, gevoel en meesterlijke swing
- Big Walter Horton: een miskend talent, ondanks zijn vet geluid en 'killer sound'
- Sonny Boy Williamson II: een unieke stijl en persoonlijkheid
- George 'Harmonica' Smith: fantastisch geluid, schitterende traditionele blues en swing, uitgeknipte frasering op de chromatische harp en minor derde positie op de diatonische harmonica
- Rod Piazza, William Clarke, Mark Hummel en Kim Wilson: allemaal leerlingen van George 'Harmonica' Smith, die zijn stijl het spelen van hedendaagse inventieve blues, voortzetten